

Legrand, Bibl. Hell. XVIII, 2, σ. 272-280.

ΔΑΠΟΝΤΕΣ

Κωνσταντῖνος

Υπό Legrand περιγράφεται ἑνὶ ἀμλ. (ἀριθ. 919) βιβλίον:

« ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΔΑΠΟΝΤΕ ΛΟΓΟΙ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΙ ΕΙΣ ΑΠΛΟΥΣ ΣΤΙΧΟΥΣ ΕΙΣ ΕΓΚΟΜΙΟΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΑΓΙΩΝ,
 Νῦν πρῶτον ὑποῖς εὐσεβέσας ΔΑΠΑΝΗ, Τοῦ εὐγενεοτάτου
 Ἀρχιεπισκοπικοῦ μεγάλου Σπαδάρε, ΚΥΡΙΟΥ ΙΑΚΩΒΑΚΙ ΡΙΖΟΥ
 Καὶ ἀφιερωδέσας τῷ ἀδελφῷ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΩ ΔΑΠΟΝΤΕ
 ΚΑΜΙΝΑΡΗ, τῷ μετονομασθέντι ΚΑΙΣΑΡΙΩΙ. ἀψογή.
 ΕΝΕΤΙΗΣΙΝ, 1778. Παρά Δημητρίου Θεοδοσίου τῷ ἐξυπαινέντῳ.
 CON LICENZA DE' SUPERIORI. »

Σχ. 80- Σχ. 120

Σχ. 3-52: « Κωνσταντίνου βασιλέως του μετανομασθέντος Καισαρὸς λόγος πανηγυριστὸς εἰς τὸν ἅγιον Ἰωσήφ τὸν Μηέτορα, καὶ εἰς τὸν ἅγιον Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν καὶ υἱὸν αὐτοῦ. »

Σχ. 53-64: « Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὸν ἅγιον μέγαν Νικόλαον. »

Σχ. 65-77: « Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὸν ἅγιον μέγαν Γεώργιον. »

Σχ. 78-81: « Τοῦ αὐτοῦ ἀγάπητα συμβαλεῖται. »

Σχ. 82-92: « Ὑμνος εἰς τὴν ὑπερχίαν θεοτόκον τὴν ὑπερύμνητον Δέσποιναν, οὗ ἡ ἀποδοτική: ἀλλὰ δέχου τὸν ὕμνον, Πανύμνητε Μαρία, αἰωνία κυρία μου, ὃν ἀχρεῖος αὐνός σου Κωνσταντῖνος προσέδωκε Καισάρως. »

Σχ. 93-97: « Χαιρετισμοὶ εἰς τὸν ἅγιον Σταυρόν. »

Σχ. 97-99: « Εἰς τὸν ἅγιον Κωνσταντῖνον. »

Σχ. 100-102: « Εἰς τὸν ἅγιον Καισάρων. »

Σχ. 102-103: « Εἰς τὸν ἅγιον Ριχτῖνον. »

Σχ. 104-106: « Εἰς τὸ Ξεροποτάμον. »



Legzand, Bibl. Hell. XVIII, 2, σ. 272-280

(B.)

Σχ. 107-116 : « ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΚΑΝΟΝ ΠΕΡΙΕΚΤΙΚΟΣ ΠΟΛΛΩΝ ΕΞΑΙΡΕΤΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ, ΤΩΝ ΕΙΣ ΠΟΛΛΑΣ ΠΟΛΕΙΣ ΚΑΙ ΝΗΣΟΥΣ ΚΑΙ ΘΩΝΗ ΚΑΙ ΖΩΑ ΕΓΝΩΣΜΕΝΩΝ. » [Ο ΚΑΝΩΝ ΟΥΤΟΣ ΑΝΑΔΗΜΟΒΙΩΕΤΑΙ ΥΠΟ ΤΩ LEGZAND.]

Σχ. 117 : « ΠΙΝΑΞ ΚΑΙ ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΩΝ ΣΤΙΧΩΝ ».

Σχ. 118-120 « ΕΙΔΗΣΙΣ » [ΑΝΑΔΗΜΟΒΙΩΕΤΑΙ ΥΠΟ ΤΩ LEGZAND. ΕΙΣ ΤΗΝ « ΕΙΔΗΣΙΝ » ΤΑΥΤΗΝ ΜΕΤΑΞΥ ἈΛΛΩΝ ΑΝΚΥΡΑΕΙ :] « ΚΑΙ ἔπειδή τὸ βιβλίον μου, καθρέπτης γυναικῶν ὀνομαζόμενον, ὅπου τῶρα νεωστὶ, εἰς τοὺς χυλίους ἑπτακοσίους ἐξήντα ἔξι, ἐτυπώθη ὡς λίφις, ὁ ἀντιγραφὴς, ὃς ὁ τῷ τύπου διορθωτῆς, ἐνόθων αὐτὸς ὁ ἀσυνείδητος, τὸ διέφθαρκε, τὸ ἀσχήμιζε, τῆς πατριῆς οὐσίας καὶ χάριτος τὸ ἐγύμνωσε, καὶ ἄλλο ἔξ ἄλλου τὸ ἔθηκεν, ἄλλα βάνοντας, ἄλλα ἐνθάλωντας, καὶ ἄλλα ἀλλὰζωντας, καθὼς ἡ δημοφροσύνη, α - %

νάθεμά την, τὸν ἡπαγόρευσε» [ἐν συνεχείᾳ ἀπεριδραῖ δὲ τρία βιβλία τῆς, καὶ συνε-
 χίζει] «Εἰς τοῦτα ὅλα λοιπὸν, καὶ εἰς μερικὰ μου ἄλλα ποιήματα, ἐν τῶν βιβλίων μου
 τούτων ἀπανθίσματα, ὡς τὸ παρὸν, βιάζομαι, ὡς εἶπα, καὶ δίδω τάντην τὴν εἶδυσιν,
 καὶ καὶ γὰρ γράφω τοῦτο τὸ ἐπιτίμιον, τὸ ὅποιον παρακαλῶ πάντας, παρὰ πάντων καὶ
 γράφεται...»

